

Каква је срамота бити Американац...

Пише: Пол Крејг Робертс
уторак, 22 фебруар 2011 10:02

(Global Research, February 15, 2011)

Влада Сједињених Држава је преценила количину срамоте коју она и амерички грађани могу да поднесу. Дана 15. фебруара "неопходна нација" морала је да претрпи лицемерни говор америчког државног секретара о посвећености Америке слободи интернета, док у исто време Министарство правде САД (sic!) доноси неуставни акт против Твитера ради откривања било какве везе између Викиликса и Бредлија Менинга, америчког хероја који је, у складу са правилом америчке војске, обелоданио ратне злочине америчке владе и кога држе у затворским условима који нису допуштени Уставом САД. Корумпирана америчка влада покушава да оформи предмет против Џулијана Асанжа позивајући се на "заверу" не би ли га казнила због објављивања докумената америчке владе који без трунке сумње доказују лажљивост америчке владе.

Све ово је прилично лоше, али бледи у поређењу са наводима које је 15. фебруара објавио британски лист Гардијан. (<http://www.guardian.co.uk/world/2011/feb/15/curveball-iraqi-fantasisist-cia-saddam>)

Гардијан доноси интервју са 'Карвболом' ('Curveball'), шифрованим именом за извор који је послужио државном секретару САД Колину Пауелу за говор о ирачком оружју за масовно уништење у Уједињеним нацијама, препуном лагарија.

Пауелов говор је припремио терен за противзакониту инвазију Америке на Ирак. Гардијан описује Карвбола као "човека који је извео једну од највећих смицалица у вези са изигравањем поверења у новијој историји обавештајне делатности." Као што Гардијан каже, Карвбол је "измислио причу о хорору."

Амерички "обавештајци" никад нису ни интервјуисали Карвбола. Американци су започели рат на основу *second-hand* информација које им је сервирала некомпетентна немачка обавештајна служба, и пали су на Карвболове лажи којима немачка обавештајна служба данас не верује.

Каква је срамота бити Американац...

Пише: Пол Крејг Робертс
уторак, 22 фебруар 2011 10:02

Цели свет данас зна да Садам Хусеин није имао оружје за масовно уништење (ОМУ). То је наравно знао и Буш-Чејнијев режим, али су им Карвболове лажи биле корисне за агенду коју су спроводили испод жита. У свом интервјуу за Гардијан, Карвбол, односно Рафид Ахмед Алван ал-Џанаби, признао је да је измислио целу причу. Циљ му је био да ликвидира Садама Хусеина и није презао од свакаквих измишљотина којима би то могао да постигне.

Чак и да је Буш-Чејнијев режим стварно веровао да Садам Хусеин поседује за свет опасно оружје за масовно уништење, било би кривично дело сконцентрисати сву америчку инвазиону војску на малом простору Кувајта, где би примена нешто мало оружја за масовно уништење збрисала целокупну америчку инвазиону силу, чиме би се рат завршио и пре него што би отпочео.

Неки Американци су толико непромишљени да су спремни да кажу како Садам Хусеин никада не би искористио то оружје, јер бисмо ми тада свашта урадили Ираку, можда чак и атомску бомбу бацили на Багдад. Али зашто би Садама Хусеина било брига ако су он и његов режим већ били стављени на листу за елиминацију? Зашто би човек осуђен на пропаст одустао од изванредне прилике да нанесе пораз америчкој суперсили, и тиме ободри Арапе широм света? Штавише, ако Садам Хусеин није био вољан да употреби своје оружје за масовно уништење против једне инвазионе силе, када би га уопште употребио? Америчкој влади је било потпуно јасно да такво оружје не постоји. Инспектори за наоружање су то крајње јасно саопштили Буш-Чејнијевом режиму. Ирак није имао никакво оружје за масовно уништење и сви у влади САД су упознати с том чињеницом.

Зашто у "слободним" медијима није било питања или коментара како то да Бела кућа оптужује Ирак да поседује ужасно оружје за масовно уништење, а ипак концентрише инвазиону силу на простору тако малом да би га такво оружје лако збрисало?

Да ли заиста постоји демократија у земљи у којој су медији некомпетентни, а влада никоме не полаже рачуна и бесрамно лаже чим зине?

Карвбол репрезентује нови ниво неморалности. Рафид Ал-Џанаби дели одговорност за милион мртвих Ирачана, 4 милиона расељених Ирачана, уништenu земљу, 4754 мртвих америчких војника, 40,000 рањених и осакаћених америчких војника, 3 билиона долара изгубљених америчких средстава, од којих сваки долар представља дужничко

Каква је срамота бити Американац...

Пише: Пол Крејг Робертс
уторак, 22 фебруар 2011 10:02

оптерећење за америчко становништво и претњу долару као резервној валути, десет година пропаганде и лажи о тероризму и везама са Ал Каидом, амерички "рат против терора" који уништава безбројне животе у Авганистану, Пакистану, Јемену, Сомалији, а који се усмерио на Иран, и притом згазио Повељу о правима, Устав САД и све оне грађанске слободе које они гарантују. А погани лажљивац Рафид Ал-Џанаби поносан је што је он изазвао пад Садама Хусеина уз такву чудовишну цену.

Колико је безбедан Рафид Ал-Џанаби сада када је открио свој идентитет интервјуом у Гардијану? Милиони Ирачана би били у стању да га затру због свих мука које су претрпели, да не помињемо десетине хиљада Американаца чији животи су уништени због његових лажи.

Зашто сада влада САД наставља да прогања Џулијана Асанжа и Викиликс због изношења истине када Карвбол, чије лагарије су са земље збрисале на хиљаде људи као и репутацију САД, мисли да може да оснује политичку партију у Ираку? Биће чудо ако тај комад погани, Рафид Ал-Јанаби, не буде смакнут оног минута када се појави у Ираку.

Елем, преостаје нам једино да мислимо о томе како се десило да тотално некомпетентна америчка влада донесе огромну нестабилност у својим марионетским државама на Блиском истоку, зато што је тако очајнички желела да верује фаличним "обавештајним подацима" из Немачке којој је једна неморална сподоба пружила "доказе" да је Садам Хусеин поседовао оружје за масовно уништење.

И онда неко изјави да је Америка суперсила, и 'неопходна нација'.

Да пукнеш од смеха!

(Превод: **Василије Д. Мишковић**)

Каква је срамота бити Американац...

Пише: Пол Крејг Робертс
уторак, 22 фебруар 2011 10:02

Извор: Paul Craig Roberts: *The Shame Of Being An American...* Global Research, 15.2.2011